

Босна и Херцеговина је *земља крви и меда*. Поднебље у коме живим је изгледа завод за трансфузију крви и кошница пчела различитих националности са европском матицом које овдје праве мед за свјетско тржиште. Међутим, ко овдје даје крв, а ко прави и узима мед, никако да се усагласимо. Но, зато су ту комарци да процејене чија је крв, док је мед препуштен на милост и немилост медвједа. Да би се заштитио мед, кренула је НАТО хајка на медвједе направљене од мува. Ако укључимо у ову причу и медијску лисицу добијемо Басну и Херцеговину. Добро сте прочитали, Басна. Јер прича о Босни и Херцеговини понајвише личи на басну која по обичају има своје наравученије које никако не можемо да одгонетнемо. Зато нам је у помоћ дошао тумач, чувена Анђелина Џоли, да на нашој несрећи направи свој првенац и дебитује као сценариста и режисер. То је донекле и очекивано, јер је најмоћнија земља на свијету већ одавно најпознатији сценариста и режисер ратних збивања у свијету. Њено чедо Анђелина само наставља тим стопама. Ко каже да генетика није пресудан фактор, нарочито финасијска генетика. Тако гдје је стао милосрдни анђеоло, наставља милосрдна Анђелина. Некада су нас бомбардовали бомбама са осиромашеним уранијумом, а данас ратним филмовима са обогаћеним буџетом. Последице емитовања филма могу бити сличне последицама емитовања авионских бомби, овај пут, пак по ментално здравље, али ауторка филма за то брине исто колико је о последицама свог дјеловања бринула и НАТО авијација. Испуштање бомби из авиона личи на олакшавање, Анђелинин филм, такође, подсјећа на олакшавање. Требамо рећи, господо, погријешили сте врата, ово није јавни тоалет, не можете овдје вршити нужду, све и да платите.

И док су народи, од гризлија растргане Југославије, постали ујармљени волови, којима управљају други док ору сопствену земљу, која опет рађа другом, филмске приче попут ове коју нам доноси Анђелина нису ништа друго до бич по једним те истим леђима, док је пуста марва још убијеђена да се шиба међусобно. Такви филмови и даље треба да их држе у том увјерењу. Ми не знамо каква је Анђелина куварица, али да зна закувати то је очигледно. Само колико је укусно то што је спремила, сада је друго питање. Послије доливање уља на одвећ загорјелу босанску питу, филмски оброк ће бити подјељен гладном народу.

Од милосрдног анђела до милосрдне Анђелине

Пише: Станислав М. Томић
петак, 20 јануар 2012 11:37

Филмска трака и овај пут наводно служи за маркирање мјеста злочина. Да ли се том траком неко преко своје филмске индустрије ограђује од злочина за које је одговоран, како би пребацио кривицу и одговорност на другог, на то питање, надамо се, одговориће вријеме. Упропаштене су нам фабричке траке, да би нам показивали филмске траке, уништена индустрија, да би нам се приказивала холивудска. И нема ту никаквог саосјећања са жртвама, све је то дио једне велике фарске која функционише на принципу *завади па владај*. На крају ће све опет бити искориштено у дневно политичке сврхе и поглед ће опет бити склоњен са суштинских питања и пребачен на екран.

Узгред, није ово први пут да кинематографија буде инструментализована у иде-олошке сврхе. Претходили су му, рецимо, филмови као што су *Ничија земља*, *Лов у Босни* и други филмови који обилују србофобичним елементима и стога имају сличну позадину. Са ниском оваквих филмова око врата Срби су представљени као дивљаци и људождери. Овај политички мит одржавају управо овакви и њему слични пројекти. Они треба да изазову емотивни набој и емпатију код некритичких маса, како би се њима лакше манипулисало. Зато је филм и направљен као љубавна прича у вртлогу ратних збивања. Ми смо, нажалост, имали прилику да упознамо *Милосрдног анђела*, сада коначно упознајемо и милосрдна Анђелину.

По обичају, можемо очекивати да ће овај филм побрати велике награде. А нама ће остати да беремо своју бригу, док недодирљиве филмске звијезде праве дирљиве филмове. Никако да закопамо ратну сјекиру. *Замља крви и меда* не само да откопава ратне сјекире него и оштри. И кад наоштри те сјекире, кко ствари стоје Лара Крофт ће напасти Србе и Републику Српску. Али ми нисмо заборавили да је прије Томб Рајдера овдје био бомб рајдер.